

בש"פ 35/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 35/18

לפני:

פלוני

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו
בשבתו כבית-משפט לנוער, מיום 24.12.2017, במ"ת
17-04-37064, שניתנה על ידי כב' השופט י' טופף

עו"ד יורם שפטל

בשם העורר:

עו"ד קרן רוט; עו"ד יוני חדד

בשם המשיבה:

ההחלטה

1. לפני ערב על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לנוער (כב' השופט י' טופף), במ"ת 17-04-37064, שניתנה ביום 24.12.2017. בגיןה של החלטה זו, דחה בית המשפט המוחזוי את בקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטתו של בית המשפט המוחזוי (כב' השופט צ' קפאח), מיום 18.10.2017, אשר הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והליכים קודמים

2. נגד העורר, המאובחן כבעל הפרעה בספקטרום האוטיסטי, הוגש כתוב אישום המונה 8 אישומים. על פי עמוד 1

הנטען בכתב האישום, החל משנת 2005 ועד למועדו של העורר ביום 23.3.2017, מסר העורר הודעות כזובות ומפוברקות ומתוך כוונה להטיל פחד ואיימה, באלפי הזרדנויות, לגורמים שונים ברחבי העולם, ובכלל זה לחברות ושות תועפה; לבתי ספר; לקניונים; למחנות משטרת; לבתי חולים; לשגרירות ישראל בארץות הברית; ולמוסדות ציבור שונים, תוך שהוא מודיע להם כי מעשי טרור ורצח עתידיים להתבצע במקום הומה אדם, ולפגוע בקרבתנות רבים. פעולות אלה גרמו לפאניקה, להזנחה כוחות רבים, ולפינוי אזהרים ציבוריים נרחבים מאדם. נטען בכתב האישום, כי העורר ביצع את המעשים באמצעות רשות האינטרנט, תוך שימוש באמצעות מקוונים וمتוחכמים, לצורך הסואאת קולו ומקור ההתקשרות. נטען בנוסף, כי העורר רכש אנטנה "יעודית" לשם התחרות לרשותות אלחוטיות מרוחקות, ועשה שימוש בפרטיה הזרדהות של גורמים אחרים, כדי לבצע את העבירות המיחסות לו ולהקשות על זיהויו. על פי הנטען בכתב האישום, העורר אף הציע למקרה "רשות האפללה" (Darknet) את שירותו לשם ביצוע שיחות הפחדה, סחיטה ואיום, בשילוח הודעות באמצעות הדואר האלקטרוני, ותווך בעסקאות סמיים, וכן הציע למקרה סרטוני הדרכה ומדריכים להכנת מטעני חבלה, לייצור סמיים, לזיוף מסמכים, ועוד. בעקבות הצעת השירותים הנ"ל, פנו אל העורר ל��חות רבים ורכשו את שירותיו, כאשר נכון למועד הגשת כתב האישום, החזיק העורר בארנקים וירטואליים סכום השווה לכ-873,000 ש"ח. עוד עולה מעובדות כתב האישום, כי בשלב מסוים של פעילותו, ממופרט לעיל, שכר העורר את שירותיהם של שני אנשים אשר ביצעו עבורו חלק מшибות האיום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעזרת העורר עד לתום ההליכים במשפטו. בגין הבקשת ציינה המשיבה, כי לעורר מיחסת, בין היתר, עבירות נשך, לאחר שהלה התNEL, לכורה, על שוטרת במהלך חיפוש שנערכ בביתה, תקף אותה, וחטף ממנה את אקדחנה. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי, ביום 4.5.2017, הובהר כי אין מחלוקת בדבר קיומה של תשתיית ראייתית להוכחת אשמתו של העורר. עם זאת, הוחלט להפנות את העורר לקבלת חוות דעת פסיכיאטר מטעם הפסיכיאטר המחוזי, ולשירות מבחן, לצורך בדיקת חולפות מעצר בעניינו. בתסקירות מיום 4.6.2017, מסר שירות המבחן כי לצורך מתן המלצה לגבי חולפות מעצר מוסדית בעניינו של העורר, יש צורך לבצע אבחונים נוספים באשר למצבו הרפואי. בנוסף, הعلاה שירות המבחן ספק בדבר יכולתם של הרוי העורר לשמש כדמות סמכותיות עבורו, ולהציג לו גבולות. ביום 25.6.2017, הוגשה חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי, אשר סבר כי העורר לא לאה במחלת נפש בעת ביצוע המעשים המיחסים לו בכתב האישום. עוד נמסר, כי העורר הבין את משמעות מעשי, ידע כי הוא פועל בניגוד לחוק, והוא ידע להבדיל בין מוותר ואstor, ועל כן נמצא כמי שאחראי למשיעיו. עוד צוין בחוות הדעת, כי העורר לוקה, ככל הנראה, בהפרעה הנמצאת בספקטרום האוטיסטי, ולא ניתן לשולח כי הוא בעל קווים אישיותיים אוטיסטיים. עם זאת, לא נתגלו סימנים של מחלה نفس או הפרעה נפשית, במובן המשפטי (פסיכואה). צוין בנוסף, כי העורר מבין את משמעות העבירות המיחסות לו בכתב האישום, מתחמץ בתשתיית ראייתית שהוצאה בעניינו, והוא כשיר לעמוד לדין.

לאחר עיון בנסיבותיו ועדת האבחן לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969, לפיהם העורר אינו מוגבל ברמה ה שכלית וההתפתחותית, אך מאבחן כלוקה באוטיזם, הגש שירות המבחן תסקירות נוספת. שירות המבחן חזר על עדמותו הקודמת, לפיה חולפות מעצר בבית הוריו של העורר אינה מתאימה לצרכיו, ועלולה להעמיד אותו ואת סביבתו בסיכון. צוין בנוסף, כי העורר זוקק למסגרת חיים שיקומית, המיעדת לאנשים הלוקים באוטיזם, ונעדרים יכולת אמפתיה לسانלו של הזולת, כאשר על מסגרת זו לכלול אמצעי פיקוח והשגחה אינטנסיביים, נוכח רמת הסיכון הנשקפת מן העורר. שירות המבחן הוסיף עוד, כי המידע בעניינו של העורר הועבר אל הלשכה לשירותים חברתיים באשקלון, על מנת לקדם את הפניותו של העורר למסגרת המתמחה בטיפול במיעוטים באוטיזם. על כן, התבקש בית המשפט המחוזי ליתן דחיה לצורך הגשת תסקירות משלים. בתסקירות המשלים, מיום 10.9.2017, צוין שירות המבחן כי לא ידוע על מסגרות סגורות העשויות להוות חולפת מעצר עבור העורר, בשל מצבי המורכב והיחודי. עוד נמסר, כי מאחר שלא קיימת עילת אשפוז פסיכיאטרית בעניינו של העורר, על המענה להינתן

במסגרות המיעודות לאנשים הולקים באוטיזם בתפקוד גבוה. שירות המבחן הוסיף וציין, כי נבחנת האפשרות לשלב את העורר במסגרת שאינה נعلاה של האגף לאוטיזם, במערך דיר בקילה המצוי בשלבי הקמה, ובו "מצאה צוות מטפל ומלווה. עם זאת נמסר, כי במקום זה תהא גישה לרשות האינטרנט.

ביום 11.9.2017, קבע בית המשפט המחוזי כי החלופה שהוצעה על ידי שירות המבחן, הינו מסגרת שאינה נعلاה ואשר יש בה גישה לרשות האינטרנט, אינה מתאימה לעורר. זאת, בשים לב לאופי ולחומרת העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ולנוכח אירוע אלימות נוספת מצד העורר, שבו הוא נסה, לכארה, לבסוף מרכיב ליוו' של השב"ס, שהביאו לבדיקה פסיכולוגית בשירות המבחן. עם זאת, הורה בית המשפט המחוזי לשירות המבחן להמשיך ולפעול על מנת לאוצר חלופת מעצר אחרת עבור העורר, שתכלול פיקוח הדוק בכל שעות היממה, היכולת אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. ערך שהוגש על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה (בש"פ 7223/17, השופט ד' ברק-ארץ). בתסקירו מיום 17.10.2017, ציין שירות המבחן כי להערכתו זיקוק העורר למענה טיפול, אך מרובה הצער, לא נמצא מסגרת טיפולית המתאימה לצרכיו של העורר, ואשר עונה על הكريיטריונים שפורטו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

יום לאחר מכן, 18.10.2017, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו, עמד בית המשפט המחוזי על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן העורר, ובכלל זה על העובדה כי כמיוחס לו בכתב האישום, העורר חטף את אקדחנה של שוטרת במהלך חיפוש שבוצע בביתו; איים על סנטורו בארץ הברית; וניסה, לכארה, לבסוף מעצר. בית המשפט המחוזי קבע, כי חלופת מעצר בעניינו של העורר נדרשת ליתן מענה לצרכי הייחודיים, אך בעיקר לאין את מסוכנותו הגבוהה. בית המשפט המחוזי הזכיר, כי שירות המבחן מסר בתסקירו האחרון כי לא נמצא חלופת מעצר מתאימה עבור העורר. סוף דבר, קבע בית המשפט המחוזי כי "אין מנוס מלhort על מעצר המשיב [העורר] עד תום ההליכים".

על החלטה זו הגיע העורר ערר, אשר נדחה ביום 8.11.2017, על ידי בית משפט זה, עת נקבע כי "רצוי שנאש המאובחן על הספקטרום האוטיסטי, במצבו של העורר, יהיה מוחזק בחלופת מעצר ההולמת את מצבו הנפשי. [...]" אולם, אין בשיקול האמור כדי למחוק את הצורך בבדיקה המסוכנות של העורר. [...] ובפועל החלופות שהוגשו והוצעו אין בהם לאין את מסוכנותו של העורר ואת הנזק הרוב שעלו לכארה להיגרם על ידו. [...] זהו המצב כתע, גם אם מוטב היה לו אותרה חלופה כפי שצינה על ידי ערכאה קמא" (בש"פ 8065/17, השופט נ' הנדל).

4. ביום 15.11.2017, הגיע העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 18.10.2017 ועתר לשחררו בתנאי מעצר בית או בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, בישיבת "נתיבות עולם" בירושלים (להלן: הישיבה), תחת פיקוחו של הרב אריה אمسلم. ב"כ העורר טען, כי חלופה זו אושרה על ידי בית משפט שונים במקרים אחרים, וכי מדובר בחלופה רואה, שבמסגרתה ניתן יהיה להתקין במקום מערצת איזוק אלקטרוני, כמו גם מערכת אשר תשבש את התדרים לחיבור לאינטרנט. בהחלטתו מיום 22.11.2017, ולאחר שהרב אمسلم מסר בבית המשפט, כי טרם נעשה שימוש במכשיר שיש בכוונו לשבש תדרים באמצעות המונע חיבור לאינטרנט, וכי לא הותקנה עד כה בישיבה מערכת איזוק אלקטרוני, קבע בית המשפט המחוזי כי קיימים קושי לא מבוטל בחלופה המוצעת. עם זאת, הופנה העורר לשירות המבחן, על מנת שיבחן את החלופה המוצעת.

בתסקIRO מיום 6.12.2017, מסר שירות המבחן כי לאחר בוחינת חלופת המעצר, מסקנותיו היא כי אין מדובר בחלופה רואה, המתאימה למצבו הייחודי של העורר. שירות המבחן הבahir, כי הישיבה אינה נعلاה, ומצויה בה מרפסת

שגם היא אינה נעה, כאשר החלונות באותה ישיבה אינם מסורגים. עוד נאמר בתסקיר, כי אופיו של המקום הוא "פתחות", שעה שנכנסים ויצאים ממנה אנשים רבים, באורך חופשי. שירות המבחן מסר בנוסף, כי היהות שמדובר במסגרת פרטית, אין אפשרות אחרת יכולתם של המפקחים המוצעים לקיים פיקוח הדוק ומשמעות על העורר, לאורך זמן, ובහינתן רמת התיחסום המיחסת לו, קיים קושי להעיר עד כמה יש בכוחו של הפיקוח המוצע לאין את מסוכנותו של העורר, ולהפיג את החשש להימלטות מאימת הדין. עוד צוין, כי העורר הינו בעל צרכים מיוחדים מעצם היותו מאובחן על הספקטרום האוטיסטי, הוא אינו מORGEL בסביבה שבה משתמשים אנשים רבים, כאשר מצבו לחץ, בהם היה נתון בכלל, הביאו אותו לפעול בצורה אלימה, הן כלפי עצמו והן כלפי אחרים. על כן סבר שירות המבחן, כי הימצאותו של העורר בישיבה, ללא פיקוח של גורם מוסדי, מעוררת דאגה, הן בשל מסוכנותו הגבואה, והן בשל חשיפתו למצבים סיכון מצד אחרים כלפיו. לבסוף, הבהיר שירות המבחן כי נוכח מצבו הייחודי של העורר, והערכות גורמי הטיפול והביקורת בעניינו, העורר זוקק למסגרת שיקומית אשר תספק לו טיפול אינטנסיבי. צוין, בהקשר זה, כי יכול השירות המבחן לוודא, במידת וdegree גבואה יחסית, כי העורר יקבל מענה רפואי וליווי נגיש על ידי צוות בית הסוהר, בו הוא מוחזק בمعצר.

ביום 24.12.2017, דחה בית המשפט המחויז את בקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטתו הקודמת. בית המשפט המחויז ציין, כי "המלאכה למציאת חלופה הולמת בנסיבות דין הינה קשה במיוחד, אם כלל אפשרית", והוסיף כי "המסוכנות הנשכנת מהמבחן [מהעורר] והחשש כי ימלט מאימת הדין הינם במרום עצמתם". עוד נקבע, כי בנסיבות העניין, קיים קושי רב ליתן אמון בעורר כי לא ינצל לרעה את תנאי חלופת המעצר, אמן הנדרש לגבי כל מי שמשוחרר לחלופת מעצר, לרבות למrecht פיקוח הדוק ומabit gboletot, וזאת ממשר כל שעות הימהה, באופן שתחסם יציאתו של העורר עברו העורר, אשר תכלול פיקוח הדוק ומabit gboletot, וזאת ממשר האינטרנט בכל דרך אפשרית. הובהר על ידי בית המשפט המחויז, כי אל מחוץ למקום המפקחת, ותימנע גישתו לרשות האינטרנט בכל דרך אפשרית. הובהר על ידי בית המשפט המחויז, כי שירות המבחן הגיע תסקיר מפורט ומكيف ביחס לחלופת המעצר המוצעת בישיבה, אשר בסופו המלצה שלילית, באשר להתקאת החלופה לעניינו של העורר. בית המשפט המחויז הטיעם, כי החלופה המוצעת אינה עונה על הקритריונים האלמנטריים הנדרשים בעניינו של העורר. זאת, בין היתר, מהטעמים הבאים: הישיבה ממוקמת בשכונת מאה שערים בירושלים, שכונה צפופה שבה מצויים ילדים רבים. נמסר, בהקשר זה, כי נמצא חומר פופולרי בחזותו של העורר, ולפיכך קיימת מסוכנות של ממש לקטים המסתובבים בקרבת מקום לישיבה; הישיבה מוגדרת כמוסד פתוח, דבר המאפשר יציאה חופשית של העורר, ולכך יש להוסיף את ניסיונו של העורר לברוח מרכב שב"ס; קיים קושי של ממש למנוע מהמעורר גישה לרשות האינטרנט בישיבה, שעה שנכנסים בשעריה אנשים המחזיקים מכשירי טלפון סלולריים "חכמים", ונמצא בה מחשב המחבר לאינטרנט; קיים ספק בדבר יכולתם של המפקחים המוצעים לפקח ולהציג גבולות לעורר, בלבד כל היכרות מוקדמת עמו; ולבסוף, הישיבה אינה מציעה כל מסגרת טיפולית, ואין בה כדי לספק מעקב מחייב וליווי נגיש עבור העורר. על יסוד האמור, דחה בית המשפט המחויז את בקשתו של העורר לעיון חוזר, תוך שנקבע כי ככל שתימצא חלופה חדשה, אשר תכלול פיקוח הדוק ואישי על העורר, תוך מניעת האפשרות להתחברות לרשות האינטרנט, יהיה העורר רשאי להגיש בקשה מנומקט להשתחרר לחלופה זו, אשר תידן ללא כל Dichot.

העורר והדין בערר

5. בערר שלפני, מישג העורר על ההחלטה של בית המשפט המחויז מיום 24.12.2017. במסגרת הערר נטען כי "העורר הינו האוטיסט היחיד במדינה הנמצא אחורי סוג ובריח וזאת לעלה משמונה חדשניים". נטען בנוסף, כי החלופה המוצעת בישיבה הוכרה כראיה ומתאיימת בהחלטות של בתים משפט שונים, ובהקשר לעבירות מגוונות, מבלתי

שדווח על כל בכל שנפל באותו מקרים, בתפקודם של המפקחים שנקבעו, ובכלל זה בתפקודו של הרב אמסלם. לטענת העורר, עדמתו של בית המשפט המחויזי, לפיו האפשרות למצוא חלופה הולמת בעניינו של העורר הינה קשה במיוחד, אם בכלל אפשרית, סותרת את האמור בהחלטתו של בית משפט זה, ב文书 פ' 8065/17 ו文书 פ' 7223/17.

לשיטתו של העורר, ניתן לאין את מסוכנותו ב"פשתות רבה", באמצעות מניעת גישה למחשב או לטלפון נייד, דבר שיעשה על ידי מפקחים אשר ישגיחו עליו 24 שעות ביממה. העורר הוסיף וטען, כי המעשים המזוהים לו אינם יכולים להתבצע תוך זמן קצר, אלא שמדובר בפעולות מורכבות ומתוחכבות, המצריכות זמן ניכר. לפיכך, כך טען, אף אם יצליח העורר לשים את ידו על מחשב, הדבר יתגלה למי מפקחיו והפעולה תימנע, עוד טרם ישיפיק לבצע את זמנו.

אשר למקומה של היישוב שכונת מאה שערים בירושלים בקטינים, נתן כי לא עלתה בעניינו של העוטר כל טענה כי הוא יצר אי פעם מגע פיזי או וירטואלי עם קטין כלשהו, בהקשר פדופולי. עוד נתן, כי "כל נימוקיו של שירות המבחן לשילוט היישוב כחלופה מעוצר הינם מופרדים בעלייל", באופן המחייב סטייה מתסקירו השילוי בעניינו של העורר.

בדיוון שהתקיים לפני, ביום 10.1.2017, חזר ב"כ העורר, עו"ד יורם שפטל, על עיקרי הטיעונים שהועלו בהודעת העורר. עו"ד שפטל הדגיש, כי חלופה המעוצר המוצעת בשיבתא, כולל האפשרות לשימוש באיזוק אלקטרוני, היא ראייה והולמת, ומאפשרת לאין, ברמה גבוהה של ודאות, את מסוכנותו של העורר. נתן בנוסף, כי מקוםו של העורר, המאובחן על הספקטרום האוטיסטי, אינו במעוצר מתחמי סורגי ובריח, כי אם בחלופה מעוצר הולמת ומפוקחת כדבי. עו"ד שפטל ציין, כי קי ההגנה בתיק דן אינו מתמקד בפן העובדתי, אלא בטענה לפיה העורר אינו מבחין בין טוב לרע בשל מצבו הייחודי, ועל כן הוא לא היה אחראי למשעו בעת ביצוע העבירות. בהתייחס לניסיון הבריחה של העורר מעוצר, נתן על ידי המשيبة, גורס עו"ד שפטל כי העורר איבד שליטה על עצמו, לאחר שאיש שב"ס ניגש לאביו ודחף אותו, מבליל שהוא כל ניסיון לבסוף מעוצר, גם שהעורר טען מאוחר יותר, כי הוא ניסה לבסוף מהמקום כדי להימנע מתקבלת זריקה. אשר על כן, התבקש בית משפט זה לקבל את העורר, ולהורות על שחרורו של העורר לחלופה המוצעת בשיבתא, תוך הסכמה כי הדבר ילווה באיזוק אלектронני.

מנגד, טענה ב"כ המשيبة, עו"ד קרן רוט, כי בית משפט זה (השופט נ' הנדל), קבע בהחלטתו כי העורר הוא אדם מסוכן, אשר פעל ברמת תחוכם גבוהה ביותר, ובשילוב זה אין חלופה אשר יכולה לאין או להפיג את מסוכנותו. בין היתר, טענה עו"ד רוט, כי אין לקבל את טענתו של עו"ד שפטל, לפיו יזקק העורר לזמן רב, ככל שיבקש לעשות שימוש במחשב, לצורך ביצוע עבירות נוספות. עו"ד רוט חזרה וטענה, כי המסוכנות הנשקפת מהעורר גבוהה ביותר, וכי הוא "חסר גבולות" במשעו ובשיטות הפעולה שלו. לעבירות הוירטואליות החמוריות שביצע העורר, יש להוסיף את תקיפת השוטרת אשר ביצעה חיפוש בביתו, שבמהלכו הוא חטא את אקדחנה, ומקרה נוסף נוסף בו ניסה העורר להימלט מעוצר, בדרכו לבדיקה בשירות המבחן, כאשר אנשי שב"ס נאלצו לצאת מהרכב באקדחים שלופים. עו"ד רוט הוסיף וטענה, כי עד כה לא נמצא חלופה מתאימה בעניינו של העורר, ובנסיבות הקיימות אין, ככל הנראה, חלופה אחרת שבכוכה לאין את מסוכנותו. לאור האמור, התבקש בית משפט זה לדחות את העורר.

ד. דין והכרעה

לאחר שעניינו בעורר ובנספחו, והזנתי בקשר רב לטיעוני הצדדים, הגעתו לכל מסקנה כי דין של העורר להידחות.

אכן, קיימת תחושה של חוסר נחת מעצם העובדה כי העורר, המאושר כסובל מאוטיזם, מצוי מעל לשמוña חודשים במעטץ מஅחרוי סוג וברית, מבלי שנמצא עבورو חלופת מעטץ הולמת. לצד זאת, לא ניתן להタルם מהמסוכנות הגבוהה הנשקפת מן העורר, דבר המדגיש את הצורך לאטר עבورو חלופת מעטץ הרמטית, אשר תאין את מסוכנותו, ותמנע המשך ביצוע מעשים חמורים, מהסוג המתואר בכתב האישום. נזכיר, כי על פי המוחס לעורר, הוא פועל אל מול גורמים רבים ברחבי העולם, במטרה לזרוע פחד ובהלה, וגרם להפעלת כוחות שיטור וביטחון רבים באותו מקום, ולפנוי אזורים ציבוריים נרחבים מאדם. העורר ביצע שיחות הפלדה, סחיטה, ואיום, ואף תיווך, לכואורה, בעסקאות לסהר בסמים. העורר הגדיל לעשות, כאשר הציע את שירותו ב"רשות האפליה" לכל דרוש, ובכלל זאת הציע מדריכים לצירת מטעני חבלה, ליצור סמיים, ולביצוע הונאות מתחוכמות. בשלב מסוים, העסיק העורר, לכואורה, קבלני משנה, על מנת לספק שירותים מעין אלה ל"לקוחותיו". עוד יש לציין, כי על פי חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של העורר, הוא ביצע את המעשים המוחסנים לו בכתב האישום בזדעה כי הוא עבר על החוק, ובהבינו היטב את הפסול הרב הגלום במעשייו. לא זו אף זו, אלא שהעורר לא בחול בשימוש באלים, עת ניסה לחטוף את אקדחנה של שוטרת, אשר ביצעה חיפוש בביתו, ואף ניסה, לכואורה, לברוח ממעצרו, תוך שעה בידו להסיר את האזיך שהוצמד לרגלו. יש לחזור ולהזכיר, כי באירוע זה נאלצו אנשי השב"ס להפנות את נשקם לעבר העורר, על מנת להשתלט עליו. המעשים המוחסנים לעורר הינם חמורים מאיין כמוהם, מלבדים על רמת התחכם הרבה שבה פעל העורר, ועל מסוכנותו הגבוהה במיוחד.

בנסיבות אלה,ברי כי נדרש בעניינו של העורר חלופת מעטץ הדוקה, לכל אורך שעות היממה, שבה ישתלבו מפקחים המודעים להתנהלותו של העורר, ואשר ביכולתם להציג עליו ולהציג לו גבולות. בשל המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן העורר, ובהתאם העובדה כי הוא ניסה, לכואורה, להימלט ממעצרו, על חלופת המעוצר להיות סגורה ומפוקחת בכל שעות היממה. אך יש להוסיף, כי נדרש בעניינו של העורר חלופה שאינה מאפשרת גישה לרשות האינטרנט, לרבות באמצעות מחשב או מכשיר טלפון "חכם".

זכור, בהביר שירות המבחן, בתספирו מיום 6.12.2017, בהקשר לחלופה המוצעת, כי "למרות שלכאורה מדובר בחלופה אשר עשויה לעונות על הקרייטריונים שקבע בית משפט קמא - מקום נועל ומפוקח 24 שעות ביום", המונע גישה למחשב, מכלול הדאגות בשלושת המישורים - איון המסוכנות, מגנות, ומענה טיפול, אין מניח את הדעת, ואין מספק חלופה ראוייה למצבו של העורר". מקובל علينا, כי יש ליתן משקל רב להמלצותיו של שירות המבחן, שהוא הגורם המרכזי בתחום זה, וביתר שאת אמרוים הדברים שעה שמדובר בהמליצה שלילית, היינו: שלא לאשר את חלופת המעוצר המוצעת. כפי שנאמר, לא אחת, "בית המשפט אינו כובל להמלצותיו של שירות המבחן, אולם סטייה מהמליצה שלילית של שירות המבחן תעsha בתתקיים טעמים טובים וככדי משקל" (בש"פ 3253/10 מדינת ישראל נ' איזיב (3.5.2010); וראו גם בש"פ 5760/15 דעיס נ' מדינת ישראל (3.9.2015)). כפי שהובהר לעיל, הנני סבור כי במקרה דנן, לא הוצגו טעמים מיוחדים וככדי משקל, לסתות מהמלצתו של שירות המבחן.

סוף דבר, תמים דעים אני עם קביעתו של בית המשפט המחויז, לפיה החלופה המוצעת בישיבת "נתיבות עולם" בירושלים אינה עונה על הקרייטריונים הנדרשים לחלופת מעוצר, ואין לראותה כחלופה הולמת וראיה בעניינו של העורר. אוסף עוד, כי ככל שתימצא חלופת מעוצר אחרת, המציעה פיקוח הדוק ואישי על העורר, תוך מניעת האפשרות לחיבור לרשות האינטרנט, יוכל העורר להגיש בקשה חוזרת לבית משפט קמא, אשר חזקה עליו כי יבחן בכבוד ראש את החלופה המוצעת.

העורר נדחה בזאת.

ניתנה היום, ז' בשבט התשע"ח (23.1.2018).

שיפוט
